

**Мистецький простір України:
історія і виклики сучасності**
Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ОБРАЗОТВОРЧОГО ТА ДЕКОРАТИВНО-
ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА

Мистецький простір України: історія і виклики сучасності

Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції

ЗБІРНИК

РІВНЕ – 2017

УДК 7(477)(091)

Мистецький простір України: історія і сучасні виклики. Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції // Упорядн.: О.А. Сташук, Л.В. Крайлюк. – Рівне : Рівненський державний гуманітарний університет, 2017. – 167 с.

© Кафедра ОДПМ
© РДГУ

До збірника увійшли матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції “Мистецький простір України: історія і виклики сучасності”, що відбулася 25-26 жовтня 2017 р. у Рівненському державному гуманітарному університеті. Захід мав на меті розгляд широкого кола питань, пов’язаних з розвитком мистецтва, мистецтвознавства та мистецької освіти в Україні та поза її межами.

Пропоноване видання містить статті докторів та кандидатів наук, молодих науковців, аспірантів, здобувачів у галузі мистецтвознавства, культурології, педагогіки, історії з Івано-Франківська, Рівного, Луцька, Полтави, Одеси. У збірнику порушені наукові проблеми, пов’язані з розвитком мистецьких процесів України в різні історичні періоди, теорією і практикою мистецької освіти, мистецтвознавчими пошуками та питаннями функціонування культурної спадщини. Деякі дослідження мають міждисциплінарний характер, поєднуючи мистецькі, філософські та самоідентифікаційні аспекти людського буття (Ямборко О., Вахрамєєва Г., Власюк О.). Чимало науковців звертаються до висвітлення регіональних мистецьких (О.Сташук, Римаренко Х., Підцерковна Я., Павлунь В.) та історико-культурних (Р. Шеретюк, Л. Крайлюк) явищ. Наукові розвідки згруповані тематично у три розділи, які загалом висвітлюють широкий спектр сучасної мистецької, мистецько-культурної та мистецько-педагогічної проблематики.

Видання розраховане на науковців, художників, педагогів та шанувальників національної культури.

Зміст

I. Культурно-мистецькі процеси України в історичній ретроспективі та європейський контекст

1. Шеретюк Р. Художньо-мистецькі виміри діяльності ордену піарів на Волині (кінець XVII – перша третина XIX ст.).....8
2. Ямборко О. Пошуки «національного стилю» як соціокультурне явище в історії українського суспільства початку XX ст.....19
3. Крайлюк Л. Варшавська академія мистецтв 30-х років XX ст. – польсько-український діалог.....29
4. Вахрамєєва Г. Дослідження українського народного декоративного мистецтва в контексті національних самоідентифікаційних процесів кінця XIX – початку XX ст.....37
5. Власюк О. Світова культурна цінність українського мистецтва в історичному вимірі.....43

II. Образотворче та декоративне мистецтво: явища та персоналії (освітні, теоретичні та практичні аспекти)

1. Сташук О. Традиції вітчизняного декоративно-прикладного мистецтва в дипломних роботах студентів кафедри образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва РДГУ.....61
2. Рубан-Головчук З. Живописні пошуки українських керамістів.....74
3. Римаренко Х. Живописні серії Юрія Писаря в контексті мистецьких процесів Івано-Франківщини початку XXI століття.....82
4. Підцерковна Я., Павлунь В. Скриня у інтер'єрі поліської родини (за матеріалами с. Березове Рокитнівського району Рівненської області).....89
5. Каленюк О.М. Використання начерків і зарисовок у процесі засвоєння дисципліни «Педагогічний рисунок».....97

6. Чернієнко В. Абстрактне мислення у створенні художнього образу.....	105
7. Майструк Н. Методика створення керамічного сервізу: технологічні аспекти.....	117
8. Матвієць В. Історичні аспекти розвитку імпресіоністичного пейзажу.....	124
9. Ломака П. Обрядово-звичаєва культура українського народу в образотворчому мистецтві ХІХ – першої половини ХХ ст.....	131

ІІІ. Проблеми дизайну та дизайн в освітньому просторі України

1. Ганжа М. Мистецтво етнодизайну як засіб естетичного виховання особистості.....	138
2. Завадская О. Фьюжн. Стилистическая тенденция ХХІ в. в дизайне интерьера.....	152
3. Закаблук Е. Технологія створення архітектурної вставки як елемента декору інтер'єру.....	158

Відомості про авторів.....	164
-----------------------------------	------------

**ТРАДИЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОГО ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО
МИСТЕЦТВА В ДИПЛОМНИХ РОБОТАХ СТУДЕНТІВ КАФЕДРИ
ОБРАЗОТВОРЧОГО ТА ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО
МИСТЕЦТВА РДГУ**

У статті проаналізовано основні завдання та етапи виконання дипломних робіт студентами мистецької спеціальності 023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація» Рівненського державного гуманітарного університету. З огляду на важливе значення традицій українського декоративно-прикладного мистецтва для подальшого розвитку вітчизняної культури особлива увага звертається на збереження та відтворення художньо-естетичних ознак в дипломних роботах, їх творче переосмислення та трансформацію у відповідності до завдань сучасного декоративно-прикладного мистецтва.

Ключові слова: дипломна робота, декоративно-прикладне мистецтво, вітчизняні традиції, збереження та примноження.

Постановка проблеми. Традиції вітчизняного декоративно-прикладного мистецтва є значною та вагомою частиною української культури. Оскільки «кожне суспільство зацікавлене у ...забезпеченні відтворення традицій народу» [4, с.113], подальший розвиток мистецтва неможливий без практичного збереження, примноження та розвитку величезного спадку цього виду образотворчої діяльності. У цьому контексті чималий досвід та результати мистецько-педагогічної діяльності колективу кафедри образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва Рівненського державного гуманітарного університету дозволяють стверджувати про

значимість та актуалізацію даного завдання як для викладачів, так і для студентів.

Оскільки дипломними роботами студентів є твори декоративно-прикладного мистецтва, важливо коротко розглянути їх окремі змістовні та декоративні чинники у відповідності до завдань вищої школи.

Мета статті. Традиції в широкому розумінні слова – «історично сформована соціально-значима інформація (як матеріалізована, так і не матеріалізована) про практичну діяльність людей» [5, с. 380]. Оскільки традиції декоративно-прикладного мистецтва існують як реальність художнього, культурного та духовного життя нашого суспільства, необхідні значні зусилля для їх всебічного вивчення, збереження та використання в сучасному мистецтві. Сучасне декоративно-прикладне мистецтво – складне, багатогранне явище нашої культури, і розвивається воно у складних соціальних умовах сьогодення, в руслі народного мистецтва, творчості митців-професіоналів. Виходячи з цього, мета даної статті – вказати на важливість збереження та примноження багатих традицій вітчизняного декоративно-прикладного мистецтва, на їх значення для подальшого розвитку різних видів мистецтв.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У деяких періодичних виданнях публікувалися замітки переважно інформаційного характеру про діяльність кафедри в історичному контексті, де розповідалося про виконання дипломних робіт студентами на заключному етапі усього процесу навчання. Здебільшого робився акцент на тематичне спрямування творчих здобутків та можливість їх інтерпретації відповідно до специфіки тієї чи іншої теми. У колективному кафедральному збірнику «Творчістю та наукою утверджуємо» (2013 року) в окремих публікаціях подалися розгорнуті характеристики творчої діяльності кафедри за останні 20 літ, розглядалися окремі аспекти діяльності її педагогічного колективу. Автори публікацій в основному зосереджувалися на активній творчо-виставковій діяльності, на мистецьких

заходах, які проводились колективом студентів та викладачів. Питання збереження та примноження традицій вітчизняного декоративно-прикладного мистецтва в роботах студентів спеціально не виокремлювались і не досліджувались.

Виклад основного матеріалу. До виконання дипломної роботи студент готується, розпочинаючи з першого курсу. Процес фахової підготовки завершується «виконанням бакалаврських та кваліфікаційних завдань у вигляді творчих робіт у матеріалі, в яких здобуті уміння і навички акумулюються та втілюються у найбільш довершений авторський твір декоративно-прикладного мистецтва. Студент-випускник прагне виконати його змістовним та досконалим, із обов'язковим «прочитанням» домінуючого художнього образу» [1, с. 100]. Завдання підсумкове, воно й визначає рівень фахової підготовки кожного студента-випускника.

Творча свідомість, креативність студента як суб'єкта процесу творчої діяльності активно спрацьовує на відображення об'єктивної дійсності у художньо-матеріалізованій формі (у тій чи іншій художній техніці) [3, с.134]. У таких процесах набуті знання фахових дисциплін, а також художня уява, зорова пам'ять, притаманні для кожної творчої особистості, працюють комплексно, взаємодоповнюючи одне одного. При виконанні дипломної роботи усі ці компоненти задіяні для створення художнього образу як основного змістовного компоненту твору. В дипломних роботах студенти відображають оточуючий світ крізь власну призму художнього бачення, на основі набутих теоретичних знань та практичних навичок. У цьому сенсі важливим і цінним компонентом художньо-естетичного розвитку є зосередження та акцентування уваги на прикладах вітчизняних традицій декоративно-прикладного мистецтва як самостійної, повноцінної частини духовної культурної спадщини нашого суспільства, яку необхідно зберігати, розвивати, примножувати.

Наш народ, як і кожна нація, навіть кожна соціальна група має свої традиції, звичаї, що виробилися протягом багатьох століть. Різносторонні та багатогранні традиції вітчизняного декоративно-прикладного мистецтва не відокремлені від суспільного життя народу. Світовідчуття, світосприймання, взаємини між окремими людьми та соціальними групами безпосередньо впливають на духову культуру. Так, з прадавніх часів до нас дійшли життєва мудрість людей, настанови щодо способу життя, закладені в українській культурі – в мистецтвах, звичаях, святах, обрядах, фольклорі. Найцінніші надбання збагачувалися, доповнювалися, передавалися з покоління до покоління. Українці уміли відчувати природу, берегти її та черпати духовні сили, наснагу, красу. Відповідно, зразки вітчизняного декоративно-прикладного мистецтва яскраво демонструють тонкий смак народу, одкровення душі та потяг до прекрасного.

Багато видів вітчизняного декоративно-прикладного мистецтва розвивалося у безпосередньому взаємозв'язку з побутом, соціальним життям, мріями та прагненнями українців. Так, наприклад, за еволюцією оздоблення одягу та інших предметів можна було визначити національність, соціальне становище людини, її вік, сімейний стан та багато чого іншого. Створюючи орнаментальні ряди з квітів, листочків, дерев люди намагалися виразити свою єдність з природою, своє шанобливе ставлення до неї. Термін «прикрашати» в селян мав обрядове значення, адже предмет потрібно було «оживити», «визволити» його внутрішні властивості в плані поєднання людської та природної сутностей. Тому прикрашена лялька чи ялинка ставали немов би одухотвореними, «живими». Розписи також набували «живих» властивостей, вони зазвичай ототожнювались з розквітаючою природою. Зрозуміло, для сьогоденних студентів мистецьких спеціальностей усе це є величезним творчо-змістовим набутком, який потрібно використовувати та продовжувати.

Здавна українські селянки свою любов до барвистості виявляли у візерунках килимів, квітчастих тканих тканинах, вишитих

сорочках, розмальованих писанках, у посуді тощо. Хатній розпис, як один із видів традиційного народного мистецтва, був доволі поширеним в Україні. Наприкінці ХІХ століття стали популярними шпалери в хатах заможних селян, їх імітували у своїй розписній творчості господині. В усьому цьому простежується оригінальність, простота, практичність, зберігаються безмежні можливості для вивчення та наслідування. Рушники, витинанки, весільні скрині, писанки, килими та багато інших речей наділені особливими декоративними образно-знаковими факторами, вони беруть свій початок з самого життя – побуту, вірувань, святкувань, прагнень до волі тощо. Вишиванка є чи не найпершим символом України, з глибини століть (з трипільських часів) і до сьогодні вона залишається популярною та поширеною в багатьох країнах світу.

Такий багатий декоративно-змістовною складовою матеріал є цінним як для стилістико-образного визначення творчих робіт сучасних студентів, так і для їх художньо-декоративного вираження. З початку заснування кафедри образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва РДГУ було взято курс на всебічне вивчення та відтворення у дипломних роботах різноманітних аспектів етнорегіональної національної культури, їх творче переосмислення та трансформацію в художні образи. Чимало студентів свої випускні дипломні роботи виконують з орієнтуванням на використання традицій, образних характеристик, особливостей декорування та оформлення зразків вітчизняного декоративно-прикладного мистецтва. У створених студентами гобеленах, батиках, кераміці, дерев'яному різьбярстві простежується бажання використовувати не лише узагальнений образно-смісловий зміст вітчизняного мистецтва, а й окремі елементи декоративного оздоблення.

Для прикладу коротко розглянемо окремі дипломні роботи студентів-випускників кафедри. Дипломну роботу «Казкові мелодії» (декоративно-ужитковий виріб, дерево) Дмитро Ярмолук створив на основі оригінальності та самобутності української народної казки як важливої

складової вітчизняної культури. Композиція роботи відтворює відомі та знані казкові мотиви і персонажі, які народилися в надрах народної творчості. В роботі студенту вдалося переосмислити та втілити у творі декоративно-прикладного мистецтва окремі змістовні компоненти казкової творчості, без котрих уявлення про даний вид народної творчості будуть не повними.

Композицію гобелену «Вітряки долі» автор Тетяна Басалига вибудовує на основі художньо-асоціативних вражень. Створені декоративні елементи органічно входять в цільну композиційну структуру, вони віддалено нагадують окремі віхи життя людини у поєднанні зі складними соціально-історичними перипетіями, притаманними для української нації, її різноманітними драматичними сторінками. Художній образ тут неначе завуальовано в глибокий змістовний підтекст. Художниця не одразу вводить глядача у складний світ власної образності, а дозволяє йому відкрити інші, аналогічні, візії. Цьому великою мірою сприяє запропонована кольорова гама – стримана, глибока, утаємничена, з переважаючими вохристо-блакитно-сріблястими відтінками, вона мимоволі нагадує українські безкраї степи, або ж родючі землі, на яких споконвіків трудилися українці. Художній образ неначе народжується з глибини століть, нагадує не лише про перипетії долі людини, а й про драматичну історію вітчизни.

Конкретністю та правдивістю відзначається дипломна робота «Козак Мамай» (об'ємна пластика) Людмили Рудік та Олени Логінової, виконаної в техніці «штучний камінь». У цьому випадку маємо справу з образом-типом, який припускає адекватність відображення реального героя, його характерних рис та особливостей. Створений типовий образ можна вважати збірним, узагальненим, він виконувався на основі ретельного вивчення життя українського козацтва, його драматичної історії, культури, особливо пісенної творчості козаків. Відчуваються елементи творчого пошуку молодих художниць, адже даний образ є далеко не новим, причому в багатьох видах мистецтв. Однак, створений образ-тип, будучи цілком тотожним образу-

персонажу, володіє глибинним змістом особистісної персоніфікації, у якому заховані цілком конкретні ідея, поняття, узагальнення, емоції. Тобто, скульптурний портрет Мамая є індивідуальним портретом і портретом історичної епохи одночасно, узагальненою і разом з тим конкретною картиною життя козака-захисника Вітчизни, козака-співця у контексті розвитку державності України.

Більш сучасну інтерпретацію певних ознак вітчизняного декоративного мистецтва вбачаємо у гобелені «Червоне та чорне» Марії Марцинюк. Перш за все, авторка заглиблює нас у символічний характер квітки маку, народжений в результаті творчого переосмислення твору українського письменника Михайла Стельмаха «Мак цвіте». Кольорове вирішення не лише зв'язує роботу з національними мистецькими традиціями, але й постає як головний засіб виразності. Емоційне, контрастне, палаюче, воно розкриває тему та ідею, передає усю неоднозначність й складність символіки макової квітки, виявляє авторські почуття. Лаконічність та геометричні обриси образотворчого мотиву разом із емоційним колірним розв'язанням посилені масштабуванням композиції, яка, незважаючи на традиційність застосованих технік, сприймається абсолютно сучасним твором декоративного мистецтва універсального призначення. Актуальність цієї роботи обґрунтовується образною героїчною символікою квітки маку у вітчизняній культурі, також тим, що з 2015 року в Україні квітка маку символізує незламність духу, героїзм та прагнення до волі. Художньою тканиною авторка вперше засвідчує про те, що творче переосмислення символу квітки маку у сучасному українському декоративно-прикладному мистецтві може бути використано й збагачено у контексті розвитку світового мистецтва. Також акцентується на ролі, що відігравав мак як символ у різні періоди героїчно-трагічних подій у вітчизняній та в світовій історії. Символізм макової квітки, її образне значення втілюється у фольклорі, міфології, інших видах мистецтва різних країн.

В результаті мистецькі пошуки дипломантки втілились в нетрадиційному розв'язанні відомого мотиву, вдало обраних засобах художньої виразності та логічно вдалих розмірах роботи. Представлена текстильна композиція справляє цікаве та незабутнє враження, гідно презентує та збагачує сучасний стан розвитку вітчизняного художнього текстилю.

Студенти доволі часто вибудовують дипломні роботи на основі прочитання творів вітчизняних авторів різних часів. Так, інтимна лірика відомого українського поета Володимира Сосюри стала основою для дипломної роботи «В день такий на землі розквітає весна» Ольги Кузьмич, виконаної в дереві. Об'ємно-просторова композиція засвідчує прагнення авторки через створені образи виявити одвічну ідею усього людства – кохання двох людей, а у вітчизняному мистецтві ця тема займає одне з провідних місць. Композиція поступово відкриває своєрідну таїну кохання через зображення юнака та дівчини, руки яких мимоволі торкаються одне одного. Така образність твору спрямовує глядача по-особливому сприйняти тему, поглянути на неї крізь призму поетичної строфи відомого українського поета. На перший погляд звичайна й зрозуміла тема постає глибокою та далеко не простою. Не всі композиційні елементи роботи відтворені на високому художньому рівні, усе ж належить визнати прагнення студентки до експерименту, до втілення «незвичайної» теми кохання в «звичайному» матеріалі – дереві. Оригінально вирішено змістовний та геометричний центри композиції – зображені руки юнака та дівчини на тлі ажурного отвору об'єднані в одне ціле. Таким чином, у цілком модерновій композиції простежуються риси незвичності та оригінальності, притаманні для сучасного декоративно-прикладного мистецтва.

Пейзаж завжди займав чільне місце в багатьох видах вітчизняного мистецтва. Студенти залюбки використовують напрацьовані століттями окремі композиційні прийоми відтворення пейзажу та його елементів. Так, краса українських Карпат повною мірою відображена у дипломній роботі

Ельміри Білої «Подорож» (виконана у техніці гобелен). Композиція роботи розподілена на чотири частини, розташовані горизонтальним спрямуванням, та асоціюється з власними спогадами авторки про подорож Карпатами. Творчий задум уже є цікавим, оригінальним, його доповнює стримана кольорова гама, побудована з ніжних пастельних відтінків сірого, синього та коричневого з елементами переходу від світлого до більш темнішого. За рахунок не сильного контрасту виділено композиційний центр та основні деталі, які підкреслюють ідею та зміст твору. Образність виражена доволі конкретно, «прочитується» оригінальне запрошення у подорож Карпатами. До того ж, авторка прагне привернути увагу громадськості до краси рідної землі, котру потрібно любити та охороняти. Одночасно робиться акцент на важливості подорожі як фактору розвитку світогляду та емоційно-чуттєвої сфери у житті людини. По суті розв'язання такої непростой теми засобами художнього текстилю позначено сучасним підходом, оригінальністю та самостійністю. Даний гобелен, незважаючи на техніко-технологічну традиційність, сприймається сучасним твором декоративно-прикладного мистецтва ще й завдяки вдало підібраним засобам художньої виразності та розмірам, у результаті чого справляє цілком позитивне враження та демонструє тенденції розвитку сучасного вітчизняного художнього текстилю.

На основі традицій вітчизняного мистецтва виконана робота Людмили Зьолко «В обіймах серпанку» (ансамбль одягу). Авторка детально обґрунтовує актуальність обраної теми, яка зумовлена необхідністю збереження національної культурної спадщини, оригінальних мотивів народної творчості. У поясненні наголошується на перманентній затребуваності суспільством сучасних дизайнерських розробок на основі мотивів національного костюму, також на тому, що подібні колекції етнічного характеру не втрачають актуальності, вони позитивно сприймаються в мистецьких колах, а також відіграють важливу роль у процесі національної самосвідомості. Наяву власне переосмислення художньої виразності та

образності, притаманної традиціям поліського вбрання, його декоративним елементам. Так, відчуття серпанку відтворено сучасними тканинами, використано прямий (тунікоподібний) крій суконь, в геометричних мотивах тканих поясів та вишивці простежуються поліські традиції. При цьому сучасні матеріали й технології не дисонують з традиційними мотивами, вони вдало підкреслюють етнічні ознаки твору. Органічність художнього образу визначається природністю його втілення та призначення і, що особливо важливо, включенням у загальну образну систему традиційного поліського вбрання, його декоративних елементів.

Студенти також прагнуть відтворювати як окремі епізоди визначних творів, так і засобами декоративно-прикладного мистецтва створювати власні художні образи на основі створених відомими митцями. Такою є робота «Дивосвіт» (керамічне панно), виконана Олександром Місько у традиційних мотивах творчості відомої української художниці, лауреата Державної премії ім. Т. Г. Шевченка М. Приймаченко. У роботі відображені окремі риси творчості визначної мисткині, актуальність обґрунтовується важливістю вивчення мистецьких традицій народної творчості українських художників. Також вказується на можливості активного позитивного впливу на духовний розвиток молодого покоління, на творчу професійну самореалізацію майбутніх фахівців декоративно-прикладного мистецтва. Керамічні образи не лише нагадують творчу манеру відомої мисткині, а й розповідають про її творчість, уводять у світ образно-сміслових композиційних сюжетів, чим і пояснюється образний стрій, композиційні характеристики роботи, колористичне вирішення. Колір керамічних пластів, як і в Марії Приймаченко, сяє таємничою глибиною емалі, або ж спалахує золотом, чи проливається вражаючою синню ультрамарину. А зображені фантастичні звірі повною мірою відображають образи із «звіриної серії» як унікального явища, яке не має аналогів ні у вітчизняному, ні у світовому мистецтві.

Висновки. Виконання та захист дипломних проектів в РДГУ є аналогічним Львівській національній академії мистецтв [2, с. 352], іншим навчальним закладам України. Чимало дипломних робіт, різних за тематикою, технікою виконання, змістом, художньо-декоративною виразністю та оздобленням побудовані на основі найбільш характерних ознак вітчизняного декоративно-прикладного мистецтва. В таких роботах простежується притаманне для українців прагнення до поезики, лірики, до прекрасного в усіх його вираженнях – в побуті, піснях, казках, в стосунках, соціальному та громадському житті тощо. Усе це залишається переважаючим у трактуванні художньої образності виробів, не зважаючи на розповсюджені в сучасному мистецтві новітні впливи стосовно пластичної розкутості, просторовості, смислового ускладнення або ж навпаки, поверховості (вважається, що такі зміни в декоративному мистецтві розпочалися з середини 60-х років минулого століття) [6, с. 18]. Побудова дипломної роботи на основі традицій вітчизняного декоративно-прикладного мистецтва моделює реальну дійсність в усіх її проявах [1, с. 45] і, таким чином, створює передумови для їх зберігання та поширення.

Список використаної літератури:

1. Вісник Львівської національної академії мистецтв. – Львів: ЛНАМ, 2006. Вип.17. – 368 с., іл.
2. Мистецтвознавчий автограф / Головн. ред. Г. Г. Стельмащук. – Львів: ЛНАМ, 2010. – Випуск 4-5. – 400 с., іл.
3. Мистецькі обрії 99: Альманах: Науково-теоретичні праці та публіцистика / Академія мистецтв України / Гол. наук. ред. І. Д. Безгін – К.: КНВМП «Символ-Т», 2000. – 440 с.
4. Панченко В. І. Мистецтво в структурі молодіжної освіти і дозвілля / Молодь у сучасному світі: філософсько-культурологічні виміри. Зб. матеріалів Міжн. наук. конф. – К.: Видавничий центр КНЛУ, 2009. – 504 с. – С.113-117.

5. Руденко С. Б. Сутність матеріальної історико-культурної пам'ятки як соціокультурного феномену / Молодь у сучасному світі: філософсько-культурологічні виміри. Зб. матеріалів Міжн. наук. конф. – К.: Видавничий центр КНЛУ, 2009. – 504 с. – С.378-381.

6. Сучасні проблеми декоративного мистецтва // Образотворче мистецтво. – 1983. – №3. – С.18.

Saving and multiplication domestic traditions of arts and crafts (by materials of students' diploma works of arts and crafts chair of Rivne station humanitarian university)

In this article analyzed the main tasks and phase of implementation diploma works by students of art specialty 023 "Arts and crafts and restoration" of Rivne Station Humanitarian University. Considering the important meaning of traditions of Ukrainian arts and crafts for further development of domestic culture, specific attention appealed to saving and multiplication of artistic and aesthetic features in diploma works, their art rethinking and transformation according to tasks of modern arts and crafts.

Key words: diploma work, arts and crafts, domestic tradition, saving and multiplication.

Традиции отечественного декоративно-прикладного искусства в дипломных работах студентов кафедры изобразительного и декоративно-прикладного искусства РГГУ

В статье проанализированы основные задания и этапы исполнения дипломных работ студентами специальности 023 «Изобразительное искусство, декоративное искусство, реставрация» Ривненского государственного гуманитарного университета. В связи с важнейшим значением традиций украинского декоративно-прикладного искусства для дальнейшего развития отечественной культуры обращается внимание на

сохранение и использование художественно-эстетических особенностей в дипломных работах, их творческое переосмысление и трансформация в соответствии к задачам современного декоративно-прикладного искусства.

Ключевые слова: дипломная работа, декоративно-прикладное искусство, отечественные традиции, сохранение и приумножение.

**Мистецький простір України:
історія і виклики сучасності**
Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції

ЗБІРНИК

Упорядники

Сташук О.А.

Крайлюк Л.В.

Відповідальність за достовірність інформації несе автор.
Думка редакції може не збігатись з думкою автора.